

טו:

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

עין משפט נר מצוה

דין שלא יטרף להתפלג לעלמו וכי האי גוונא הוה האי דנסמך ומתא
 אוסר אינו נאסר הגבן שאוסר אינו נאסר הכה לאסור דהיינו זרעים
 שבאין לאסור הגבן על ידי זירופס שנעשן כלאים ולא אסר אינו דין
 שלא יאסר ע"י זירוף של גבן ומהאי טעמא נמי ניחא כמתניין דשומט
 על התורה לאכול הלחם שהלחם מפוגל
 והמורה אינה מפוגלת ולא אמרינן קל
 וחומר: **שורע** ברטו ש"ל חבירו
 סבור. הוה דנקט סמדר לאשמועין
 הגפנים החירו מטעם דאין אדם
 אוסר דבר שאינו שלו דלא תמנא מה
 שהחירו את הגפנים משום דנגמרו
 ולא הוסיפו מלמדים ולא משום דאין
 אדם אוסר: **ואסרו** את הוריעים.
 היינו דלא כרבי יאשיה דלמחר על
 שזרע מטה ושזורה ומלחן מנוטלת
 יד וזמה סתם משניות דלא כוומיה
 אע"ג דקיימא לן כוומיה כדלמא
 כנרסות (דף עג. ב.) וכוולין כפרק
 הלשית הגז (דף קלז. ב.) נהוג עלמא
 כלתמא סגז כרבי יאשיה כנרסות
 ואמרינן כפ"ק דקדושין (דף נט. ג.) גבי
 ההוא דזרע חטיו ושערי בני גופמי למי
 מר נשמחיה אמר ליה לא להחיתו זה
 לא ק"ל כרבי יאשיה פירוש בתמיה:
והחיתרו הגפנים. היינו כרבי
 יוסף וכי שמעון דמסקן
 פגע על גבי תבואתו של חבירו דלמחר
 כגוף פתול ויבמות פנ: אין אדם אוסר
 דבר שאינו שלו ולרף לומר דתבואה
 דהתם לאו כסתם תבואה של ה' מינין
 דלא כן הוה לאורייתא כמו קנבוס ולף
 דמסקין הכה דלסוק י"ו והיינו מסיק
 רבי יוסף דש"י אלף דבר פוסק התם
 י"ו כרנבן: **אפשר** לשנותן לזבח
 אחר. כמקפחה דזבחים י"ו אין הלשון
 כן וגרס התם אמר אף אינו לא אמרינן
 אלא שקדשו ככלי אמרו לו אע"פ
 שקדשו אפשר לשנותן לזבח אחר
 וקדשו ככלי דמקפחה היינו כבאים עם
 הזבח דהכא ודאי' דהשתא משמע
 לרנבין דלפטר לשנותן לזבח אחר
 אפי' לאחר שחטתו ולקמן כפ' התורה
 (דף עט. ע.) תמן הנסכים שקדשו ככלי
 ונמלא זבח פסול אם יש זבח אחר
 יקרצו עמו ופירין כגמ' (עס.) והלאמר
 רז חקלא שמו שפירש' לשם מנחה
 זו פסול לשם מנחה לחתרת ומשני לז
 בית דין ממנה עליהם אם הולרכו
 הולרכו ואם לאו והו' לזבח אחר אלמא
 דאסור לשנותן אף אם משום מנאי' בית
 דין וכן דהוה דלמחר רנבן גימ
 הכה אפשר לשנותן היינו משום מנאי'
 כ"ד חדא מי לא עסקין בקרבן יחיד
 דלא שיק ציה לז בית דין ועוד לז
 שנת דלשם מזרע לא משכחת אלא
 בית ועוד דאין לז כ"ד ממנה אלא
 היכא דלא הולרכו אלא אם הולרכו אי'
 אפשר לשנותן ונראה לפרש כסוגיא
 י' דהתם כרבי מאיר ואם תלמור
 והלא כן חדא קמחא ככלי עלמא

שורע. משלו: **סמדר**. כבר מננו י"ו עניים וכן היה מעשה ואסרו
 את הוריעים. טעמא מפרש לקמן: **האוסר**. גמיס האוסרים את
 הוריעים: **הכל לאסור**. זרעים: **קנבוס**. קנב"ל: **לוף**. מיני קטניות:
אסרו תורה. ככרם י"ו זרעם כלה שיש להם שרש. ל"ח קנבוס ולוף
 אסרה תורה (ב) דלכתיב דזכרתי (כרם
 כרמן כלאים זרעים דדומין לכרם
 וזכהן מולין אשכולות ענין עניים:
 י"ו כעל הכרם לא עבד אסורא. אלא
 הכה אכתי איכא למיפוך לימא קל
 וחומר: **כ"ס אכשיס**. כ"א מטטרפין
 הן והלחם לפגל הלחם: **אכל** אורה
 לא. (ג) בא פסטי ליה דלא פגיל לחם:
עני רבי אכל וזווי כו' מחבירו.
 ולא פירש כפ"ק: **ענת** א' מן הכבשים
 כמתני' בפרש"י שנת א' מן הכבשים
 לאכול מחבירו למחר שניהם כשרים
 דאין ממיר מפגל את הממיר או
 דלמח חבירו מפגל משמע ומפגל
 לחם: **מתני'** לחם את הנסכים.
 שהשומע מנחם מידי כרת משום
 ספיגול שמקדשו ככלי שזב אין לן
 פדיון וקדושתן קדושה: **גמ'** שדס
 הוכח סמירן ליקרב. והו' דבר שיגול
 לו ממירין לזמנא וטובא כהן פיגול
 דכל דבר שיש לו ממירין יש בו פיגול כב'
 כמק' יומא כפ' הוי"ו לו (דף ס. ב.)
 ונסכיו מכאן ועד י' ימים. דלמחר
 מר לקמן (מד): מנתחם ונסכיהם י"ו
 אפילו לקמן אלמא וכו' מנסיבה י'
 יניהו: **אף** אינו לא אמרינן. אם פיגול
 בזבח שיהו הנסכים שיכרי לנפוך י'
 ימים מפוגלים אלא כבאים עם
 הזבח: **אמרו** לו אפשר לשנותן לזבח
 אחר. הלך לא מפיגלי: **כשחטתו**.
 דהאיך הוקצנו לזבח זה ואין רשאיין
 לשנותם לאחר: **כלחמי** תורה.
 שהשקטו קונעמו כדלמרי' כהמורה י'
 כדפרש"י לעיל: **לוג** שמי' ו'. אם
 פיגול כשחטתו האשם:
 ממירו

אבא זוטי בעי לה הכי בעא מיניה ר' אלעזר מרב השוחט את הכבש לאכול
 בית מחבירו למחר מהו חבירו כבש משמע ולא מפגל י' או דלמא לחם
 משמע ומפגל ליה אמר ליה תניתוה י' שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו
 לחבירו הוא פיגול וחבירו כשר לאכול מחבירו למחר שניהם כשרים י' אלמא
 י' חבירו כבש משמע דלמא פריש ואמר חבירו כבש: **מתני'** י' הובח מפגל
 את הנסכים משקדשו ככלי דברי ר"מ י' הנסכים אינן מפוגלים את הובח כיצד
 השוחט את הובח לאכול ממנו למחר הוא ונסכיו מפוגלין להקריב נסכיו למחר
 הנסכים מפוגלין הובח אינו מפוגל: **גמ'** י' ח"ד נסכי בהמה חיבין עליהן משום
 פיגול מפני שדם הובח מתירן לקרב דברי ר"מ אמרו לו לר"מ והלא 'הדם
 מביא זבחו היום ונסכיו י' ע"ד י' ימים אמר להן אף אני לא אמרתי אלא
 בבאין עם הובח י' א"ל אפשר לשנותן לזבח אחר אמר רבא קסבר ר"מ
 הוקבעו כשחטתו כלחמי תורה ח"ד לוג שמן של מצורע חיבין עליו
 משום פיגול מפני שדם אשם י' מתירו לכהונות דברי רבי מאיר אמרו
 לו לרבי מאיר והלא אדם מביא אשמו היום ולונו מיכן ועד י' ימים
 אמר להן אף אני לא אמרתי אלא כבא עם האשם י' א"ל אפשר לשנותן
 לאשם י' אחר אמר רבא קסבר רבי מאיר הוקבעו כשחטתו כלחמי תורה י':
 כותני'

הנהגות הב"ח
 (א) ד"ה ד"ה אסרו וכו'
 דלכתיב לא תזרע כמין וכו'
 פניס פניס דהיינו אסורין מיה
 דהיינו דלא מביא אסורא
 בעל כרחו: (ב) ד"ה אכל
 וכו' דפשיטא ליה:
גליון הש"ס
 גמ' דתמן היתה שרידה עין
 מיריש פיה מיה דלכלאס:
מוסף רש"י
 לוג שמן של מצורע
 חיבין עליו משום
 פיגול. אם לא עם האשם
 ויפגל כלשם ודאי' שלם
 לזה היה יכול להכיל משל
 ועד עשה ימים מלקחין,
 אף ליה ליה מלוי דמי
 היינו עם האשם דם האשם
 הוא הממיר לחמן כחיות
 ושרי' לפגלי' שרי' הלז
 דלקמן ונתיב' י' והלא
 אדם מביא אשמו וכו'.
 ולפני שילגו ימי האשם
 כדכתיב ויקח (ד) על מקומו
 דם האשם ואם לא על מנת
 האשם מחילה אין נתינת
 השמן לזה. אפילו הכי כיון
 דלחם מביא אשמו עכשו
 לטוב פד עשה' א"ל תוא
 שאין לחם מחיה. וכן
 עליו משום פיגול ונתיב' י'.
 ב"ה אין חיבין.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.

שיטה מקובצת
 למד אין מפגלין בחי' מחיר
 כסו בחי' כבי' ורישא' אי'
 אפי' אחרי כרנבן כותב
 שרי' דחבירו כבש משמע
 המשיך כשרים לז'
 השמע לחם פסול מטה לז'
 רלא שבו עני' ע"כ:
 י' הובח ע"י חוס' דזבחים
 (דף ק"ט ע"א): **א"ל** והנסכים
 אינן: **א"ל** והנסכים אינן ע"י:
 י' הובח א"ל נסחין:
 י' מתירו לכהונות היה
 דהיינו כפי' לסימני' לקמן שבע.